

[Foged.]

og den private opsparing får ingen chance for at sætte penge hen til almindelig privat finansiering af erhvervslivet. I stedse stigende grad må disse borgere bidrage til et statsoverskud, som senere kan benyttes til statens almindelige forbrug eller til udvidelse af statslånsordninger på forskellige områder.

I fjor havde finansministeren nogle ret flotte bemærkninger til vort forslag vedrørende størrelsesordenen af den nedsættelse, som den enkelte borger ville få, ca. 100 kr. pr. person. Den højtærede finansminister gjorde opmærksom på, at det var alt, hvad vi kunne strække os til, og for få dage siden deltog den højtærede finansminister sammen med undertegnede i et møde for VU. Der blev også dengang fremført nedsættende bemærkninger om vort forslag og sagt, at der i visse indkomstklasser kun var minimale lettelser på 5 kr., 30 kr. o. lign. Nu kommer den højtærede finansminister med et forslag, der for de fleste borgeres vedkommende kun indebærer skattelettelser på 80 kr., hvor vort forslag gennemsnitlig gav 100 kr. Hvad angår de personer, som vort forslag gav de helt små lettelser på 5 kr., 30 kr. og 60 kr., kommer finansministeren med forslag om nøjagtig samme lettelser. Naturligvis, for lettelsen kommer ned på nul i skatteydelsen i begge tilfælde.

Når jeg fremdrager disse tilfælde, er det for at al den hulhed, for ikke at bruge et endnu stærkere ord, der har behersket denne debat fra regeringspartiernes side, nu snart må høre op. Det kan ikke være rimeligt, at ethvert skattelettelsesforslag fra oppositionen er uansvarligt, når regeringsforslag af samme karakter og til samme ikrafttrædelsestidspunkter skal betragtes som den højeste visdom af finanspolitik.

Venstre vil nøgternt drøfte det foreliggende lovforslag, men vi beder om en realistisk bedømmelse af de foreliggende muligheder for forbedringer i overensstemmelse med vore tidligere fremsatte forslag. Vi vil nøje overveje, om det skattefri fradrag skal sættes til 5 500 kr., eller om det vil være rimeligere at lade dette fradrag være mere i forbindelse med vore forslag om højere børnefradrag. Vi ønsker som tidligere bedre vilkår for familierpolitikken, og her er et område, hvor dette kan tilgodeses.

Proportionalbeskatningen standser i lovforslaget allerede ved 12 000 kr. i skattepligtig indkomst, medens vi i vort forslag går til 15 000 kr.; vi har en procentsats af 16, medens regeringsforslaget allerede ved 5 500 kr. har en proportionalbeskatning på 24 pct.; ved 12 000 kr. kommer denne for øvrigt helt op på 32 pct.

Det er for øvrigt mærkeligt, at det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen i forrige uge stod her og, lad mig bruge udtrykket leflede med et skattefrit fradrag på 6 000 kr. og med en proportionalbeskatning til 18 000 kr., når der i det foreliggende lovforslag ikke tilnærmelsesvis er valuta for disse bemærkninger. Det kan vel ikke tænkes, at lovforslaget er fremsat her i tinget uden først at have været drøftet grundigt i regeringspartiernes grupper? Det er jo helt utroligt, at man på den måde kan ligesom holde helt andre tal frem for borgerne, tal af en helt, helt anden størrelsesorden end den, man 10 dage senere præsenterer folketinget for.

For formueskattens vedkommende flyttes den skattefrie grænse fra 50 000 kr. til 60 000 kr., hvor vort forslag gik ud på at flytte grænsen til 100 000 kr. Finder finansministeren, at denne forhøjelse vil være tilstrækkelig til at afbøde den formuestigning, som inflationen afskedkommer? Vi står nu over for en ny ejendomsskyldvurdering, og det kan vel ikke være rimeligt, at disse papirformuer yderligere skal påvirke formuebeskatningen. En beskatning af den art er uden sammenhæng med de faktiske indkomster og er derfor et urimeligt skatteobjekt. Vi må forvente, at der kan forhandles om dette beløbs rimelighed.

Jeg bemærkede for øvrigt, at det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen på ny gik om bord i tallene og sammenlignede de lettelser, vort forslag gav for en indkomst på 15 000 kr., med de lettelser, regeringsforslaget vil medføre. Det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen gjorde dér op, at hvis der skete en indkomststigning, så ville denne indkomststigning blive beskattet mere efter vort forslag end efter regeringens forslag. Det, enhver familie, der tjener 15 000 kr., er interesseret i at vide er: hvor meget skal man af med? Man spekulerer mindre på, hvor meget man skal af med i relation til den sidste del, end på, hvad man